

[Statsministeren]

vurdering faktisk et fald i grundværdierne på ca. 1 pct. og et fald i ejendomsvurderingerne på ca. 9 pct. for enfamiliehuse. Det er gennemsnittet; sådan har tendensen været. Samlet set er der altså ikke tale om de store udsving i vurderingsansættelserne i forhold til sidste ejendomsvurdering. Hvis man tager hensyn til den almindelige prisudvikling – og det er vel rimeligt, for den har udgjort knap 20 pct. siden 1986 – er der i reelle priser tale om et betydeligt fald i ejendomsvurderingerne. Det svarer – og det er jo ganske naturligt – til, at den reelle handelspris for fast ejendom er faldet betydeligt i samme periode.

Det, vi imidlertid kan konstatere, er, at der i forhold til årsreguleringen for 1991 er sket en stigning i vurderingerne. Det gælder ikke mindst for grundværdierne, som jo ligger til grund for beregningen af den kommunale grundskyld, men også ejendomsvurderingerne, som ligger til grund for lejeværdiberegningen, er steget i forhold til årsreguleringen for 1991.

Dette mønster synes jeg det er vigtigt at få fat i. Jeg skal senere vende tilbage til det, men lad mig først gå lidt mere i detaljer vedrørende ændringerne i grundværdierne og dermed indvirkningen på de kommunale skatter.

Ved 19. alm. vurdering er der altså sket stigninger i grundværdierne på 10 pct. for enfamiliehuse på landsplan i forhold til årsreguleringen for 1991; for ejerlejligheder er der tale om noget større stigninger. Det kan man godt kalde en ganske stor stigning, synes jeg, og den er også betydeligt større, end det var forventet, da regeringen indgik aftalen med Kommunernes Landsforening i juni måned.

Den 27. august i år besvarede jeg et skriftligt spørgsmål fra fru Kirsten Jacobsen om virkningerne af den 19. alm. vurdering. I svaret gav jeg udtryk for, at den uventede stigning i grundværdierne måtte indebære, at kommunerne nedsatte grundskyldpromillerne med mere end de allerede aftalte 0,5 promille, sådan at skatteprovenuet i 1993 ikke kom til at overstige det aftalte niveau.

Nu har kommunerne vedtaget budgetterne for 1993, og det må desværre konstateres, at der set under ét kun er sket en nedsættelse af grundskyldpromillen med 0,06.

Hvad angår amtskommunerne, ligger det sådan, at det i ejendomsskatteloven er fastsat, at grundskyldpromillen skal udgøre 10 i alle amtskommuner i årene 1991–93.

Samlet indebærer disse forhold, at grundskyldprovenuet i kommuner og amter fra 1992 til 1993 i alt vil vokse med 1,4 mia. kr., hvilket svarer til en stigning på ca. 21 pct.

Hertil kommer, at både kommuner og amtskommuner under ét har hævet indkomstskatten for 1993. Kommunerne og amtskommunerne har altså ikke levet op til den aftale, som var indgået med regeringen. Og det finder jeg yderst beklageligt, men det er nu engang sådan, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, som har den fulde kompetence til og det fulde ansvar for at beslutte grundskyldpromillens størrelse inden for lovens rammer, og det vil sige mindst 6 promille og højst 24 promille.

Regeringen medvirker gerne til at gennemføre ændringer i de lovmæssige rammer for den kommunale grundskyld; det vil jeg gerne understrege. Det er her et særligt problem, at primærkommunerne ikke har haft mulighed for at nedsætte grundskyldpromillen til under 6. Godt 100 kommuner ligger i dag på denne mindstegrænse, og det betyder, at grundskylden ikke kan nedsættes ved stigende vurderinger.

Spørgsmålet om en ændring af dette minimum er allerede blevet taget op af Kristeligt Folkeparti, som den 8. oktober har fremsat et lovforslag, der går ud på, at minimumspromillen nedsættes fra 6 til 5. Ved førstebehandlingen den 28. oktober har regeringen støttet dette forslag. Regeringen ser også gerne, at minimum kunne fastsættes lavere end 5 promille – gerne sådan, at kommunerne får mulighed for at beslutte, hvis de nu vil det, at de slet ikke vil opkræve grundskyld. Det er regeringens politik, og derfor støtter vi Kristeligt Folkeparti.

For amternes vedkommende indgår det i regeringens lovprogram, at der skal fremsættes lovforslag om den amtskommunale grundskyldpromille for 1994 og de kommende år. Regeringen ser gerne, at der som led i denne lovgivning indføres en frihed for amtsrådene til at træffe beslutning om en lavere grundskyldpromille. Vi har noteret os, at dette forhold indgår i Centrum-Demokraternes lovforslag nr. L 59 om den amtskommunale grundskyldpromille, og dette forslag er jo netop til første behandling senere i dag. Også dette lovforslag støtter regeringen.

Ændringerne i de lovmæssige rammer for grundskatterne vil realistisk set først kunne få